

Sygnatura akt I C 1492/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 4 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Bukaczewska

Protokolant: Mateusz Całka

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko E. D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego E. D. na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 132,- zł (sto trzydzieści dwa złote) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.08.2012 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 22,70- zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od E. D. kwoty 1.286,01 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 03.08.2012r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany nie uiszczał opłat za sprzedaż energii elektrycznej przez stronę powodową i ma zaległości z tego tytułu, w szczególności zaś nie uregulował faktury VAT . Mimo wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował powstałego zadłużenia.

W dniu 11.09.2012r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu (VI Nc-e (...)).

W sprzeciwie od wskazanego nakazu pozwany zarzucił, że w dniu 05.01.2011r. zapłacił należną kwotę 794,34 zł i nie posiadał żadnych zaległości, a ponadto że w dniu 31 marca 2011r. strona powodowa odłączyła pozwanego od sieci elektroenergetycznej.

Na rozprawie w dniu 21.05.2013r. pozwany zmodyfikował swoje stanowisko, uznał częściowo żądanie tj. w zakresie należności za okres od stycznia 2011 r. do marca 2011 r., a w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany oświadczył, że nie uregulował należności objętych żądaniem pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. łączyła umowa, na podstawie której strona powodowa zobowiązana była dostarczać pozwanemu energię elektryczną, a pozwany obowiązany był uiszczać miesięczne opłaty. Umowa ta została zawarta w 1992r. z poprzednikiem prawnym strony powodowej.

(dowód: odpis umowy zgłoszenia nr 132/A/92- k. 32, odpis wniosku o sprawdzenie instalacji odbiorczej- k.33, odpis zlecenia OT nr (...) - k. 34)

Zadłużenie pozwanego wobec strony powodowej w dniu 05.01.2011r. wynosiło 794,34 zł. Zostało ono spłacone w dniu 10.01.2011r.

(dowód: bezsporne)

Pozwany nie uiszczył opłat za dostarczanie energii w styczniu, lutym oraz marcu 2011r. W dniu 31.03.2011r. zaprzestano dostarczania energii elektrycznej pozwanemu, odłączając jego nieruchomość od sieci elektroenergetycznej.

(dowód: bezsporne)

Zgodnie z prognozami strony powodowej pozwany za okres od stycznia do marca 2011r. winien był uiszczyć łącznie kwotę 230,81 zł. W fakturze rozliczeniowej, obejmującej wskazany okres i wystawionej w dniu 27 czerwca 2011r. strona powodowa wskazała, że za cały okres od stycznia 2011r. do czerwca 2011r. pozwany powinien zapłacić łącznie kwotę 132,00 zł.

Strona powodowa, mimo zaprzestania dostarczania pozwanemu energii elektrycznej, nadal wystawiała rachunki za dalsze okresy, aż do maja 2012r.

Pismem z dnia 11.05.2012r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.152,21 zł z odsetkami ustawowymi za każdy dzień zwłoki liczonymi po upływie terminu płatności do dnia zapłaty, w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania. W wezwaniu wskazano, że przedmiotowa kwota obejmuje nieuiszczone przez pozwanego należności wymagalne w okresie od 24.01.2011r. do 24.04.2012r.

Pozwany odebrał wezwanie w dniu 15.05.2012r.

(dowód: kopie rachunków- k. 37, 41, 44, 45, faktura- k. 38- 39, kopia wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru- k. 30, 31)

Łącząca strony umowa została rozwiązana w kwietniu 2012r.

(dowód: bezsporne)

Pozwany nie zapłacił spornej należności.

(dowód: bezsporne)

Sąd oparł ustalenia faktyczne na zgromadzonych w sprawie dokumentach, których prawdziwości żadna ze stron skutecznie nie zakwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W sprawie bezsporne było, że strony wiązała umowa, na podstawie której pozwany zobowiązał się uiszczać opłaty za dostarczoną przez stronę powodową energię elektryczną. Pozwany nie kwestionował również, że nie uregulował opłat należnych za styczeń 2011r., luty 2011r. oraz marzec 2011r. Ponadto poza sporem pozostawało, że w dniu 31 marca 2011r. strona powodowa zaprzestała dostarczania powodowi energii elektrycznej, natomiast do formalnego rozwiązania umowy doszło dopiero w kwietniu 2012r. Spór sprowadzał się natomiast do oceny, czy zasadne było domaganie się przez stronę powodową opłat za okres od kwietnia 2011r. do kwietnia 2012r. tj. za czas, kiedy nie świadczyła żadnych usług na rzecz pozwanego.

Zgodnie z art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Z przedstawionych przez stronę powodową dokumentów wynika, że zobowiązała się do dostarczania energii elektrycznej na wskazany przez pozwanego adres jak również, że łącząca strony umowa posiadała charakter umowy wzajemnej w rozumieniu art. 487 § 2 kpc (zgodnie z którym umowa jest wzajemna, gdy obie strony zobowiązują się w taki sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej) skoro po stronie pozwanego istniał obowiązek uiszczania opłat za te usługi.

W ocenie Sądu, strona powodowa nie wywiązała się z nałożonego na nią w umowie obowiązku. W okresie od kwietnia 2011 r. strony nadal formalnie związane były umową o dostawę energii elektrycznej, jednakże świadczenia tego strona powodowa już nie wykonywała. W tej sytuacji – biorąc pod uwagę wzajemny charakter łączącej strony umowy – pozwany nie miał obowiązku uiszczania opłat, za usługę, której świadczenia został pozbawiony i bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostać musiała okoliczność, że formalnie umowa rozwiązana została dopiero w kwietniu 2012 r.

Reasumując, zasadne było domaganie się przez stronę powodową jedynie opłat za okres do marca 2011 r. tj. do czasu, kiedy umowa była przez nią wykonywana. Według prognoz z tego okresu, pozwany zobowiązany był do uiszczenia opłat w łącznej wysokości 230,81 zł, jednakże w fakturze rozliczeniowej, obejmującej miesiące od stycznia do marca 2011 r. jako należną wskazano kwotę 132 zł. Zamieszczone w tej fakturze rozliczenia nie były w ocenie Sądu do końca przejrzyste, a pisma procesowe strony powodowej nie zawierają żadnych twierdzeń w tym zakresie. W szczególności zaś strona powodowa nie przedstawiła sposobu rozliczenia należności za okres objęty fakturą. Jednakże skoro strona powodowa jako „łączny wynik rozliczenia” za ten okres wskazała kwotę 132 zł, to tak ustalona kwota została zasądzona na jej rzecz, o czym orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku. Jednocześnie mając na uwadze, że pozwany uznał żądanie pozwu w zakresie należności za okres do marca 2011 r. wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 ust. 2 kpc, zgodnie z którym, sąd z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądzona roszczenie uznane przez pozwanego. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt. II sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek dopiero od dnia wniesienia pozwu (mimo, że roszczenie stało się wymagalne z datą wcześniejszą) i z tej przyczyny odsetki zasądzono od tej właśnie daty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc.